

ผลการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์ อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

The Effect of Using Phonics Instruction on English Word Reading Skill of Grade 2/5 Students of Jaroenwit School

ชนิดา อยู่ยรรยง*¹ และ ละมุล รอดขวัญ²

Chanida Yooyunyong*¹ and Lamun Rodkwan²

นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้¹

Graduate Diploma Program in Teaching Profession Student, Southern College of Technology¹

อาจารย์ ดร. ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้²

Faculty Member Dr., Graduate Diploma Program in Teaching Profession, Southern College of Technology²

*Corresponding author, e-mail: chanida.ps@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีผลต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์ อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 24 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนจัดการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 6 แผน แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ จำนวน 10 ฉบับ และแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 6.04 และมีค่าร้อยละ 20.13 ผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 25.88 และมีค่าร้อยละ 86.26 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยและร้อยละหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยและร้อยละก่อนเรียน 2) คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนแบบโฟนิกส์มีผลต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน เท่ากับ 0.82 แสดงว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบโฟนิกส์เพิ่มขึ้น 0.82 หรือคิดเป็นร้อยละ 82

คำสำคัญ: การสอนแบบโฟนิกส์ ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Abstract

This purposes of this research were to 1) compare English word reading skill of students before and after using Phonics instruction, 2) compare English word reading skill of students after using Phonics instruction with a required criteria of 80 percent and 3) find out effectiveness index of using Phonics instruction on English word reading skill of students. The sample of this study was 24 grade 2/5 students of Jaroenwit School, Chawang, Nakhon Si Thammarat, derived by purposive sampling. The research instruments comprised 6 lesson plans based on Phonics instruction, 10 Phonics reading worksheets, and an English reading test. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test. The finding of this research were as follows: 1) The average score of English word reading test before using Phonics instruction was 6.04, or 20.13 percent. The average score of English word reading test after using Phonics instruction was 25.88, or 86.26 percent. It showed that the average score and percentage after using Phonics instruction was higher than the average score and percentage before using Phonics instruction. 2) The average score of English word reading test of students after

using Phonics instruction was higher than the required standard of 80 percent at the .05 level of statistical significance and 3) The effectiveness of index value of using Phonics instruction on English word reading skill of students was 0.82. It implied that the English word reading skill of students was improved 0.82 or 82 percent after using Phonics instruction

Keywords: Phonics Instruction, English Word Reading Skill

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญไปทั่วโลกประกอบกับปัจจุบันเป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นทักษะที่จำเป็นเพื่อใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน สำหรับการจัดการศึกษาในประเทศไทยนั้น กระทรวงศึกษาธิการประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) สมิตรา อังวัฒนกุล (2537) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ควรส่งเสริมเป็นอย่างมากเพราะเป็นทักษะที่คงอยู่ในตัวผู้เรียนมากที่สุด ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้มากแม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพราะเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองตลอดเวลา การอ่านเป็นทักษะที่ต้องใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน ทั้งในการศึกษาและการทำงานเพราะการอ่านทำให้เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ นอกจากนี้ วิสาข์ จัตวีวัตร (2543) กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากในยุคของข้อมูลข่าวสาร ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ดังนั้นการอ่านจึงเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักเรียนไทย ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทยที่เป็นภาษาแม่กับระบบเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น การเรียนรู้แต่คำศัพท์และโครงสร้างเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ นักเรียนบางคนไม่สามารถเรียนรู้ออกเสียงได้เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงที่ไม่คุ้นเคย หรืออ่านออกเสียงผิดและยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นอีกด้วย (บำรุง โตรัตน์, 2547) นอกจากนี้ผู้เรียนไม่สามารถแปลงเสียงที่เจ้าของภาษาฟังแล้วเข้าใจได้ ก็คือว่ายังไม่สามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารได้ (จรีนันท์ เมฆวงษ์, 2547)

แนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่ไม่มีเจ้าของภาษาหรือเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับประถมศึกษา เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องชัดเจน และยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ผู้เรียนออกเสียง นั่นคือ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนภาษาโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน เป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วยในการอ่านออกเสียงและสะกดคำ มักใช้ในการสอนระดับเบื้องต้นหรือระดับประถมศึกษา Rayner et. al. (อ้างอิงใน จารุวรรณ สายสิงห์, 2546) เช่นเดียวกับอินทราศรีประสิทธิ์ (2552) กล่าวไว้ว่า การที่จะแก้ปัญหามหาภาษาอังกฤษบกพร่องของคนไทยนั้น เราควรจะรวมวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ และวิธีสอนอ่านเป็นคำเข้าด้วยกัน วิธีสอนอ่านได้ผลที่สุดจะต้องประกอบด้วยการปูพื้นฐาน 3 ประการ คือ 1) การฝึกให้รู้จักหน่วยเสียงทุกเสียงของภาษาอังกฤษ (Phonemic Awareness) หรือการฟัง 2) การฝึกโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียงหรือการฝึกอ่านออกเสียงอย่างเป็นระบบ และ 3) การฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้วยวิธีการของการสอนอ่านเป็นคำ (Whole Word Method) หรือแบบองค์รวม (Whole Language)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาใช้เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย อําเภอนาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งห้องเรียนดังกล่าวเป็นโครงการห้องเรียนพิเศษที่โรงเรียนต้องการส่งเสริมให้เน้นความเป็นเลิศทางด้านภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ แต่นักเรียนส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งอ่านไม่ออก ออกเสียงไม่ชัด และอ่านออกเสียงผิดเนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่อ่านคำศัพท์จากการจำ ดังนั้น จึงมีการนำวิธีการสอนประสมคำแบบโฟนิกส์เข้ามาจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน โดยคำศัพท์ที่สอนจะเป็นคำศัพท์แบบสามตัวอักษร กล่าวคือ เป็นคำศัพท์ที่มี พยัญชนะ -สระ- พยัญชนะ

(Consonant-Vowel-Consonant : CVC) เพื่อให้ให้นักเรียนรู้เสียงตัวอักษร เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียง การผสมเสียงและอ่านเป็นคำ ตลอดจนพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีผลต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจริญวิทย์ อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 135 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์ อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 24 คน ซึ่งใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนจัดการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 6 แผน 2) แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบสามตัวอักษรตามแบบโฟนิกส์ จำนวน 10 ฉบับ ได้แก่ แบบฝึกเสียงตัวอักษร จำนวน 2 ฉบับ และแบบฝึกการผสมคำด้วยสระภาษาอังกฤษ จำนวน 8 ฉบับ และ 3) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ

การวิจัยครั้งนี้สร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้ 1) แผนจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงจำนวน 6 แผน และแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ จำนวน 10 ฉบับ นำแผนจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและถูกต้อง 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยสูตรดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item- Objectives Congruence : IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.0 ทั้ง 30 ข้อ วิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การทดสอบโดยสูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1) การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเลือกแบบ 2) ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้สร้างขึ้น 3) ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนจัดการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 6 แผน เวลาที่ใช้สอนจำนวน 23 ชั่วโมง และเวลาที่ใช้ในการทดสอบทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 25 ชั่วโมง 4) ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษฉบับเดียวกับที่ใช้ก่อนเรียน และ 5) ตรวจสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเรียน และเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที และค่าประสิทธิผล

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีผลต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์ พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนแบบโฟนิกส์มีผลต่อทักษะการอ่านออก

เสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน เท่ากับ 0.82 แสดงว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบโฟนิกส์เพิ่มขึ้น 0.82 หรือคิดเป็นร้อยละ 82

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาผลการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อทักษะการอ่านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์ อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัย สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียน และ คะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์มากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบโฟนิกส์สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์ เสืออินทร์ (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ผลการวิจัย พบว่า 1) การสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น และ 3) ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชพล สุริยมณฑล (2561) เรื่อง การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ละนา อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ และ 2) นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์

สรุป

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน
2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนแบบโฟนิกส์มีผลต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน เท่ากับ 0.82 แสดงว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบโฟนิกส์เพิ่มขึ้น 0.82 หรือคิดเป็นร้อยละ 82

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการติดตามผลต่อเนื่องของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการอ่านด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อดูความคงทนของทักษะการอ่านที่ได้รับการพัฒนามาแล้ว

1.2 การส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงควรใช้ซีดี สื่อวีดิทัศน์ ที่พูดออกเสียงโดยเจ้าของภาษาเพื่อให้นักเรียนออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีสื่อ เกม หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย เพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการเรียนโฟนิกส์

2.2 ควรใช้กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มแบ่งเป็นกลุ่มทดลองซึ่งใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ และกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติเพื่อเป็นข้อพิสูจน์ที่แน่ชัดมากขึ้นว่า การสอนแบบโฟนิกส์พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูป การเรียนการสอน*

ภาษาอังกฤษ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: บริษัท จามจุรีโปรดักส์จำกัด.

จาวรธรณ สายสิงห์. (2546). *การผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนแบบโดยรวมเพื่อส่งเสริม*

ความสามารถในการออกเสียง ความเข้าใจในการอ่านการเขียน สะกดคำและความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ

- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่
- จิราภรณ์ เสืออินทร์. (2557). การพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- จිරนนท์ เมฆวงษ์. (2547). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่
- ณัฐพล สุริยมณฑล. (2561). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 8(2), 117-124.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2547). การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษโดยโปรแกรม *Extensive Reading*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิสาข์ จิตวิตร. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อินทรา ศรีประสิทธิ์. (2552). เด็กไทยติดเกม เพราะอ่านอังกฤษไม่ออก. ค้นเมื่อ 23 มกราคม 2564, จาก <http://www.saijai.net/frontEnd/newsHtml.jsp?id=reading>.